

benyttes i den finansielle sektor, er ligeledes overgået til Nationalbanken.

Overflytningen af opgaver vedrørende den udenlandske låntagning og gældspleje betyder, at fordelingen af Nationalbankens valutaaktiver (valutarenserven) direkte samordnes med gældsstyringen, således at der foretages en samordnet styring på basis af sammensætningen af nettogælden (statens valuta-gæld minus valutarenserven).

Desuden er arbejdet med Finansministeriets garantistillelse for visse statsgaranterede enheders (f.eks. Hypotekbankens samt Storebælts- og Øresundsforbindelsernes) låntagning, godkendelse af denne låntagning samt eventuelle statslige genudlån til disse enheder overgået til Nationalbanken. Disse opgaver udføres efter Finansministeriets nærmere bestemmelse.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Med dette lovforslag ændres formen for bemyndigelse til et samlet gældsmaksimum, hvor der tidligere er givet bemyndigelse til at optage lån for et yderligere beløb ud over de hidtidige bemyndigelser.

Det foreslåede gældsmaksimum omfatter den til enhver tid værende retsgæld. Gæld i fremmed valuta opgøres til valutakurserne på det pågældende tidspunkt. Såfremt gælden på grund af udviklingen i valutakurserne på et tidspunkt skulle overstige det anførte gældsmaksimum, kan der ikke optages yderligere lån, men det forudsættes ikke, at der i den situation skal ske førtidsindfrielse. Hidtil er der i opgørelsen af den udenlandske restbemyndigelse anvendt valutakurser på henholdsvis låneoptagelsestidspunktet og tilbagebetalingstidspunktet, dvs. at valutakursreguleringer på den udestående gæld ikke har påvirket restbemyndigelsen. Ved overgangen til en fælles bemyndigelse er det foreslåede princip mere overskueligt.

Danmarks Nationalbank varetager på finansministerens vegne den løbende låntagning og gældsforvaltning efter finansministerens nærmere bestemmelse, jf. ovenfor under de almindelige bemærkninger.

Loven omfatter udstedelse af indenlandske obligationer, gældsbeviser, præmieobligationer og andre værdipapirer i kroner og fremmed valuta og optagelse af udenlandske lån i fremmed valuta og kroner. De i henhold til lov nr. 133 af 28. marts 1984 gældende særlige regler om præmieobligationer opretholdes. Det drejer sig om bestemmelser vedrørende mortifikation, bortkomne obligationer, salg mv. af ret til uforfaldne præmier samt beskatning.

Der er ikke med den samlede lånebemyndigelse tilsigtet ændringer i hverken de typer af papirer, der indgår i den indenlandske låntagning (f.eks. statsobligationer, statsgældsbeviser, skatkammerbeviser og præmieobligationer), eller den udenlandske låntagnings fordeling på låntyper (f.eks. obligationslån, herunder euroobligationer, banklån, private placeringer mv.).

Der kan som hidtil foretages opkøb i markedet af egne værdipapirer, når dette skønnes hensigtsmæssigt som led i gældsforvaltningen. Egne værdipapirer opkøbt med dette formål fragår i restgælden under den i stk. 1 nævnte låneramme. Eventuelle tilbage salg på markedet af sådanne papirer medfører en opskrivning af restgælden.

De i stk. 3 nævnte »finansielle transaktioner« er de finansielle instrumenter på kapitalmarkedet, som på et givet tidspunkt kan anvendes til at reducere låneomkostningerne og til styring af rente- og valutakursrisici på gældsporteføljer. Når »swapaftaler« (dvs. bytte af rente- eller valutabetalingsstrømme) er særlig fremhævet, skyldes det hensynet til udenlandske långivere mv., idet en engelsk dom, afsagt af Overhuset i 1991, har rejst tvivl på det internationale kapitalmarked om offentlige myndigheders kompetence til at indgå swapaftaler.

De af loven omfattede swapaftaler vil som hidtil være både swaps, indgået i forbindelse med konkrete låneaftaler, og såkaldte »isolerede« swaps, indgået som led i styringen af den samlede portefølje eller en del heraf uafhængigt af konkrete låneaftaler.

Til § 2

De i stk. 1 nævnte udlån drejer sig bl.a. om långivning, der allerede er reguleret i gældende lovgivning (f.eks. anlægslovene vedrørende Storebælts- og Øresundsforbindelsen).

Indsættelsen af § 2 i lovforslaget skyldes ønsket om at fastsætte en generel bemyndigelse på området. Det bemærkes, at statsgaranti kun kan ydes efter enten særskilt lovgivning eller beslutning herom i Folketingets finansudvalg.

Der påtænkes ikke at ske nogen ændring af den hidtidige politik på dette område, men bemyndigelsen er nyttig i de forholdsvis sjældne situationer, hvor en långiver tilbyder væsentlig dårligere lånebetingelser til en statsinstitution eller et statsligt selskab mv. med statsgaranti end til staten selv eller hvor det anses for uhensigtsmæssigt, at vedkommende enhed på et bestemt tidspunkt går i markedet med et bestemt lån.

Hvad angår de i stk. 2 nævnte vilkår, skal de også